

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 726. Usque Ad Annum 813

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1760

VD18 90117859

§.22. Epistola S. Bonifacii.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66091](#)

Sæcul. VIII. mos habebant, Leges Romanas servabant, & linguam Græcam, qua S. Joannes scripsit.

Deinde subjungit: *Manichæi Evangelium secundum S. Thomam scriberi ausi sunt, scribite & vos aliud secundum Leonem Imperatorem. Nescio Cæsarem, si Sacerdotii jura usurpet. Memini Valentem Sacerdotii Officium occupasse, cum Fidem Catholicam persecutus est, quamvis Christiani nomen gereret. Eadem insania fuit Zenonis, Anastasii, Herocli, Constantini, qui in Sicilia fuit, & Bardanis cognomento Philippici.* Huic Sermoni S. Joannes Damascenus subdit eosdem Textus, quos in fine Sermonis primi attulerat, sed etiam quosdam alios S. Chrysostomi, S. Ambrosii, S. Maximi & S. Anastasii Antiocheni adjecit.

Sermo tertius pro imaginibus scriptus ferme nihil, quod non in duobus prioribus occurrat, continet, nisi quod major numerus Textuum in fine appositus fuerit.

§. XXII.

Epiſtola S. Bonifacii.

*vit. Bon. per I*conoclastis Fidem in Oriente oppugnauit. Bon. per I
Vil. c. 8. 4. tibus, eadem in Germania S. Bonifa-
Aet. Be. p. 19. cii laboribus strenue propagabatur. Fundatis Monasteriis Fridelariensi & Amanoburgensi, nempe circa annum 732.
con-

contulit se in Bavariam, ubi Hubertus Sæcul. VIII.
Dux imperabat, & illius Regionis Eccle- A.C. 732.
sias visitavit. S. Corbiniano Episcopo ^{Sup. n. 10.}
Frisingensi jam anno 730. defuncto, o- ^{Sup. Lib.}
ctavo Sept., quo die Ecclesia ejus me- ^{XLI. §. 31.}
moriā colit, S. Bonifacius in Bavariam ^{vit. to. 3. Ad.}
veniens deprehendit hanc Ecclesiam a ^{Ben. p. 51.}
quodam Hæretico, nomine Erenwolfio, ^{Mart. Rom.}
qui populum ad Idololatriam reducebat,
turbari. Hoc igitur homine secundum
Canones damnato, & ex illa Regione
ejecto, restituta etiam Disciplina, Vir
Sanctus ad suam Dicecesin reversus est.

Haud multo post tempore S. Bonifa- ^{Epist. l. 5.}
cius ad Northelnum Archiepiscopum
Cantuariensem Epistolam dedit in hunc
ferme modum scriptam: *Rogo, ut cum
ad Deum oras, mei memineris, quippe
Spiritus meus adversus tot assultus natio-
num Germanicarum confirmatione indi-
get. Cupio etiam Communione & Cha-
ritate Fraterna tibi unitus esse, sicut
Antecessori tuo Berthualdo conjunctus
eram, quando e patria mea migravi.
Præterea enixe rogo, ut mihi mittas ex-
emplar Epistolæ, quæ complectitur que-
stiones Augustini Episcopi cum Respon- ^{Sup. Lib.}
sis S. Gregorii Papæ; in ea enim præter *XXXVI.*
alios Articulos dicitur, licere Fidelibus ^{§. 37. & 38.}
in tertia generatione matrimonio conjun-
gi. Sollicite examina, an hoc Scriptum
S. Gregorii sit; nam qui Tabulas Eccle-
siæ*

Sæcul. VIII. sic Romanæ custodiunt, dicunt, quod i-
A. C. 732. stud inter alias ejusdem Papæ Epistolas
quæsitus non invenerint. Ceterum con-
silium tuum expeto super peccato a me
admisso, dum in nuptias consensi. Qui-
dam vir, postquam infantem e fonte Sa-
cro levavit, deinde matrem factam vi-
duam, duxit. Dicunt Romani, esse pec-
catum mortale, jubent, ut separantur,
& affirmant, hoc crimen, sub Impera-
toribus Christianis pæna capitinis dignum,
aut saltem perpetua peregrinatione ex-
piandum fore. Doceas me velim, an in
Decretis Patrum, vel in Canonibus vel
Scriptura legeris, in his nuptiis tantum
esse nefas; capere enim nequeo, cur co-
gnatio Spiritualis in quadam Ecclesia
nuptias usque adeo scelestas reddat, cum
per Baptismum omnes fratres simus. Id
quoque me doce; quo post Incarnationem
anno primi Prædicatores, a S. Gregorio
ad Anglos missi, illo pervenerint. S. Bo-
nifacius super eadem quæstione de Nu-
ptiis initis cum sacræ propinquitatis so-
cia matre consuluit Pecthleum pri-
mum Casæ Candidæ in Nordhumbria
Episcopum & Duddonem Abbatem, o-
lim Discipulum suum. Eundem ro-
gat, ut Tractatus Patrum in Scripturam
mittat.

Hanc

Hanc Epistolam S. Bonifacii Eoba Sæcul. VIII.
Presbyter detulit, alteramque ad Abba- A.C. 732.
tissam Eadburgam datam, in qua gratias Epist. II. Be.
agit, ob missos sibi libros, vestesque, & V. hist. c. ult.
rogat eam, ut Epistolas S. Petri litteris epist. 22.
aureis sibi conscriberet, quo major Sa-
cræ hujus Scripturæ reverentia rudibus
hominibus crearetur, & suo affectui in
S. Apostolum satisfaceret, quem tan- S.Bonifacius
quam Missionis suæ Præsidem & Defen-
sorem venerabatur. In alia Epistola ad
eandem Abbatissam queritur, quod tot
Adversarios in sua Prædicatione patere-
tur. Undique, inquit, labor & furor, Ep. 28.
foris pugnæ, intus timores, & falsorum Ep. 13.
fratrum nequitia longe peior est Genti- 2. Cor. 8.5.
lium pravitate. Plures extant Epistolæ Ep. 7. 13. 14.
S. Bonifacii ad hanc Eadburgam Abbatis- Ad. SS. Be.
sam, quam Monasterio Vinoburnensi in Ep. 2. 20.
Saxonia Occidentali præfuisse credunt. Othlo. 1. 2.
Sed etiam altera erat Eadburga Abbatis- 6. 21.
sa Tanetensis, quæ frequentissime Bugga
dicebatur & cui S. Bonifacius duas scri-
psit Epistolas. Eoba Presbyter S. Boni-
facii in labore Apostolico socius exinde
Insula Ultrajectensi exornatus est.

Ad hæc tempora referri potest Epi- Ep. 43.
stola Episcopi Torthelmi ad S. Bonifa-
cium, cum ei titulum Archiepiscopi tri-
buat. Gratulatur auspicatissimam Sa-
xorum Conversionem, dicit, quod ipsius
memoriam in Missa & in precibus quo-
tidia-

Sæcul VIII. tidianis agat. Habemus etiam duorum
A. C. 738. Regum Epistolas, quæ eodem tempore

ep. 49. datae videntur, saltem prima, ubi de Eo-
ba Presbytero mentio occurrit. Scripta
est hæc Epistola a Sigebaldo Rege Saxo-
num Occidentalium, qui S. Bonifacium
effictim rogat, ut unacum Daniele E-
piscopus suus esse velit, dicitque: *Scias,*
quod Missam celebrans jubeam recitari
nomen tuum, sicut Episcoporum nostro-
rum nomina recitantur. Missam cele-
brare illius temporis stylo sæpe signifi-
cat Missæ adesse, & de Laicis dicitur.
Altera Epistola est Aelbualdi Regis An-
gлиæ Orientalis qui suo & omnium Mo-
nastrorum Regni sui nomine scribens
dicit, se, ut S. Bonifacii desiderio satis-
faceret, pro ipso in Missis & in septem
horis Canonicis orare. Precibus Viri
Sancti se commendat, & addit, nomina
defunctorum vicissimmittenda esse, ut
pro ipsis oretur. Ethilbertus Rex Can-
tiorum ad S. Bonifacium scribens men-
tionem facit de Bugga Abbatissa, ei vas
argenteum & aliqua alia Dona mittit, &
petit sibi mitti duos accipitres, quod in
Germania venationi aptiores quam in
Regno suo nascerentur.

v. Mabill.
Liturg.
ep. 76.

ep. 40.

§. XXIII.

S. Bonifacius tertio Romæ.

Sanctus Bonifacius anno septingentesi-
mo